Anul al 68-lea

4 PAGINI 4 LEI

Nr. 211 Duminică 9 Septembrie 1951

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Ad-ţiei Poştelor şi Telecomunicaţiilor No. 20.064/939

ABONAMENTE CAPITALA
Lei 100 pe lună
Lei 300 „ 3 luni
Lei 600 „ 6 „
Lei 1200 pe 12 luni
Plata prin Centrul de Difuzare a Presei
Str. Const. Mille 14
Tel. 5.28.90.

UNIVERSUL

ABONAMENTE PROVINCIA
Lei 100 pe lună
Lei 300 „ 3 luni
Lei 600 „ 6 „
Lei 1200 pe 12 luni
Plata prin Centrul de Difuzare a Presei din capitalele raioanelor

Apare sub conducerea unui comitet

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25

CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10.

Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

ZIUA INTERNAŢIONALĂ A COOPERAŢIEI

In întreaga lume se sărbătoreşte astăzi sub semnul luptei pentru pace trainică, pentru un trai mai bun, Ziua Internaţională a Cooperaţiei. Această sărbătoare constituie un prilej de seamă pentru massele de cooperatori de pretutindeni de a-şi strânge şi mai mult rândurile împotriva tuturor uneltirilor social-democraţilor de dreapta dela conducerea Alianţei Cooperatiste Internaţionale, care se află în slujba imperialiştilor americani şi englezi, aţâţători la un nou război.

Alianţa Cooperatistă Internaţională, care a fost înfiinţată acum 56 ani, cuprinde 53 organizaţii cooperatiste din 30 ţări, cu un număr de 100 milioane cooperatori. Ea e chemată să devină o organizaţie liberă şi progresistă, care să lupte din toate puterile pentru democraţie, pentru apărarea drepturilor sociale şi economice ale oamenilor muncii. La cel de al 17-lea Congres al Alianţei Cooperatiste Internaţionale, care a avut loc în Septembrie 1948 la Praga, a fost adoptată moţiunea pentru pace, în care se spune, printre altele:

„Cooperatori din lumea întreagă, avem o mare răspundere în faţa popoarelor noastre! Să ridicăm glasul nostru pentru pace, pentru desvoltarea liberă şi progresistă a mişcării cooperatiste, pentru independenţa naţională şi colaborarea strânsă între popoare".

Şedinţa Comitetului Central al Alianţei, ţinută la Stockholm în Iunie 1949, a întărit această hotărîre, subliniind că Alianţa Cooperatistă Internaţională trebue să lupte prin toate mijloacele ce-i stau la îndemână pentru a aduce o contribuţie efectivă la instaurarea şi menţinerea unei păci durabile. Comitetul Central a stabilit totodată sarcinile ce stau în faţa Alianţei în lupta pentru unitatea mişcării cooperatiste, împotriva sciziunii pe plan intern şi internaţional, pentru participarea organizaţiilor cooperatiste la toate acţiunile de sprijinire a drepturilor sociale şi economice ale oamenilor muncii.

Nesocotind aceste hotărîri, social-democraţii de dreapta strecuraţi în organele de conducere ale Alianţei Cooperatiste Internaţionale, merg pe drumul sabotării şi respingerii continue a tuturor propunerilor făcute de forţele progresiste din cadrul Alianţei, în frunte cu reprezentanţii cooperaţiei sovietice. Ei s'au împotrivit dragostei şi dorinţei de pace a milioanelor de cooperatori din lumea întreagă, împiedicând participarea Alianţei Cooperatiste Internaţionale la Congresul Mondial al Partizanilor Păcii dela Paris. Ei s'au ridicat împotriva Ligii Naţionale a Cooperativelor din Italia, care a condamnat aderarea Italiei la Pactul agresiv al Atlanticului. Ei s'au ridicat deasemeni împotriva admiterii în Alianţă a organizaţiilor cooperativelor din R. P. Chineză, R. P. Ungară şi R. D. Germană. Acţionând ca unelte vândute intereselor imperialismului american, social-democraţii de dreapta din fruntea Alianţei au eliminat din rândurile membrilor A. C. I. organizaţia cooperatistă din Republica Polonă, care e membră de mai bine de 30 ani; ei refuză cu înverşunare să admită ca membri colectivi ai A. C. I. organizaţiile cooperatiste din Republica Populară Română, R. P. Bulgaria şi R. P. Albania, de teamă că dând viaţă acestei prevederi a statutului, vor pierde majoritatea pe care o deţin în Alianţă. Majoritatea reacţionară din Comitetul Central al Alianţei, la sesiunea din Mai 1951, a respins rezoluţiile propuse de Uniunea Centrală a Cooperativelor de Consum din U.R.S.S., cu privire la aprobarea de către Comitetul Central al Alianţei a sesiunii Consiliului Mondial al Păcii, refuzând să semneze Apelul pentru încheerea unui Pact al Păcii între cele cinci puteri. Insfârşit, prin întreaga lor activitate, uneltele imperialiştilor din conducerea Alianţei încearcă să împiedice milioanele de cooperatori din lumea întreagă să sărbătorească Ziua Internaţională a Cooperaţiei sub semnul luptei pentru pace, pentru lărgirea colaborării între organizaţiile democratice din lumea întreagă, pentru apărarea păcii şi un trai mai bun.

Toate aceste fapte arată în mod clar că social-democraţii de dreapta aflaţi în conducerea Alianţei Cooperatiste Internaţionale, călcând în picioare drepturile cooperatorilor din lumea întreagă, servesc interesele imperialiştilor americani, sunt împotriva unităţii mişcării cooperatiste internaţionale şi încearcă să facă din Alianţă o unealtă docilă în mâinile aţâţătorilor la un nou război.

Ei simt însă tot mai mult dârzenia luptei organizate a zecilor de milioane de cooperatori. Reprezentanţii cooperaţiei sovietice şi alături de ei, cei din ţările de democraţie populară luptă cu nestrămutată hotărîre, în cadrul Alianţei, pentru unitatea de acţiune a cooperatorilor din toate ţările, detaşament puternic în marele front al partizanilor păcii.

Cooperaţia sovietică — cea mai înaintată cooperaţie din lume — obţine realizări tot mai mari, în cadrul eforturilor pe care le face Statul Sovietic pentru creşterea necontenită a bunei stări materiale şi culturale a celor ce muncesc.

In Uniunea Sovietică sunt peste 28.300 cooperative de consum, în care sunt înscrişi mai bine de 32 milioane membri. Reţeaua pentru vânzarea cu amănuntul a cooperaţiei de consum din U.R.S.S. numără peste 225.000 de magazine, prăvălii, restaurante şi alte întreprinderi care înlesnesc buna circulaţie a mărfurilor dintre oraş şi sat. Deosebit de aceasta, în Uniunea Sovietică există peste 242.400 cooperative de producţie agricolă (colhozuri),

(Continuare in pag. 3-a)

SOSIREA DELEGAŢIEI UNIUNII SOVIETICE LA SOFIA

SOFIA, 8 (Agerpres). — TASS transmite:

La 8 Septembrie a sosit la Sofia delegaţia guvernamentală sovietică care va participa la festivităţile închinate celei de a 7-a aniversări a eliberării Bulgariei de sub jugul fascist de către Armata Sovietică victorioasă.

Din delegaţie fac parte: mareşalul Uniunii Sovietice, V. D. Sokolovski, ministru adjunct al armatei al U.R.S.S., (şeful delegaţiei); A. E. Bogomolov, ministru adjunct al afacerilor externe al U.R.S.S. şi M. F. Bodrov, ambasadorul U.R.S.S. în R. P. Bulgaria.

Oaspeţii au fost întâmpinaţi la aeroport de membrii guvernului Republicii Populare Bulgaria şi de membrii Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar, în frunte cu Vâlko Cervencov, secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Bulgar şi preşedintele Consiliului de Miniştri. Erau de asemenea de faţă M. F. Bodrov, ambasadorul U.R.S.S. în R. P. Bulgaria, şefii misiunilor diplomatice ale R. P. Chineze, R. Cehoslovace, Republicii Populare Române, R. P. Ungare şi altor state democrate, precum şi reprezentanţi ai sfatului popular oraşenesc şi al vieţii publice din capitala Republicii Populare Bulgaria.

La sosirea delegaţiei, au fost intonate Imnurile de Stat ale Uniunii Sovietice şi Republicii Populare Bulgaria. A fost organizată o gardă de onoare. Aerodromul era pavoazat cu drapele sovietice şi bulgare.

Tovarăşului

GHEORGHI DAMIANOV

Preşedintele Prezidiului Adunării Populare a Republicii Populare Bulgaria

Sofia

In numele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române, cât şi al meu personal, vă felicit din toată inima, cu prilejul celei de a 7-a aniversări a eliberării Bulgariei de sub jugul fascist, de către glorioasa Armată Sovietică.

Poporul român, urmăreşte cu sinceră admiraţie marile realizări, pe drumul construirii socialismului, ale poporului bulgar, înfăptuite cu ajutorul neprecupeţit al Uniunii Sovietice.

Urez poporului frate bulgar şi Dvs. personal, succese noi în munca şi lupta pe care o duceţi, pentru înflorirea Patriei Dvs. şi pentru pace, în lagărul mondial al păcii, în fruntea căruia stă bastionul de neînvins, Uniunea Sovietică.

Prof Dr. C. I. PARHON

Preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Române

★

Preşedintelui Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Bulgaria

Tovarăşului

VÂLCO CERVENCOV

Cu prilejul celei de a 7-a aniversări a eliberării Bulgariei de sub jugul imperialismului fascist german, vă rog, să primiţi din partea poporului român, a Guvernului Republicii Populare Române, şi a mea personal, felicitări călduroase şi urări din toată inima de noi succese pentru prosperitatea şi desvoltarea Republicii Populare Bulgaria.

Poporul român este pătruns de spiritul solidarităţii frăţeşti cu bravul popor bulgar în lupta pentru construirea socialismului şi se bucură de succesele acestuia pe drumul unui viitor luminos şi îmbelşugat.

Popoarele noastre, înfrăţite în lupta împotriva imperialismului provocator de războaie, păşesc hotărîte înainte în uriaşul front al păcii, în fruntea căruia se află marea Uniune Sovietică şi genialul conducător al oamenilor muncii din lumea întreagă, Iosif Vissarionovici Stalin.

Dr. PETRU GROZA

Preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Române

★

Tovarăşului

MINCIO NEICEV

Ministrul Afacerilor Externe al R. P. Bulgaria

Sofia

Cu ocazia celei de a şaptea aniversări a eliberării Bulgariei de către glorioasa Armată Sovietică, vă rog să primiţi călduroase felicitări şi urări de noi succese.

Poporul român urmăreşte cu dragoste frăţească lupta poporului bulgar pentru construirea socialismului în patria sa şi lupta pentru apărarea păcii în lume dusă împreună cu toate popoarele iubitoare de pace, în frunte cu invincibila Uniune Sovietică şi marele Stalin.

ANA PAUKER

Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Române

GLORIOASA ANIVERSARE A ELIBERĂRII BULGARIEI

Acum 7 ani, la 9 Septembrie, poporul frate bulgar trăia clipele minunate ale eliberării sale de sub jugul robiei fasciste. Eroica Armată Sovietică, în marşul ei irezistibil spre victorie, deschidea şi poporului bulgar drumul spre o viaţă fericită, după ce puţin mai înainte eliberase ţara noastră.

Insufleţiţi de cuvintele Generalissimului Stalin, ostaşii sovietici îşi îndeplineau cu cinste marea lor misiune istorică, aducând libertate popoarelor, sfărâmând lanţurile asupririi de veacuri şi închizând imperialiştilor mondiali definitiv calea spre exploatarea mai departe a ţărilor din Sud-Estul Europei.

Revoluţia populară din Bulgaria dela 9 Septembrie învinge datorită ajutorului hotărîtor al Armatei Sovietice. Condusi de Partidul Comunist, oamenii muncii din Bulgaria lichidează regimul fascist şi instaurează puterea populară. Ca toate celelate ţări eliberate de Armata Sovietică, Bulgaria primeşte permanent sprijinul Uniunii Sovietice pentru edificarea vieţii celei noi. Ea se bucură deasemeni de colaborarea frăţească a ţărilor de democraţie populară, de solidaritatea caldă a întregului lagăr al păcii şi socialismului.

Nu sunt de mirare în aceste condiţii, uimitoarele succese realizate de R.P. Bulgaria prin munca avântată a harnicului popor bulgar care lichidează rapid înapoierea economică şi culturală a patriei sale şi o situiază din punct de vedere politic ca şi din punct de vedere al perspectivelor de desvoltare printre ţările cele mai înaintate din lume.

Stăpân pe mijloacele de producţie devenite bun comun al întregului popor, folosindu-se din plin de drepturile şi libertăţile democratice pe care i le asigură regimul popular, poporul bulgar şi-a organizat eforturile în vederea înfăptuirii în cel mai scurt timp a unor obiective mărete.

El a îndeplinit cu succes planul bienal de reconstrucţie economică şi sarcinile de până acum pe primii doi ani ai planului cincinal. Pentru a ne da seama de cât de mari sunt victoriile pe frontul construcţiei paşnice obţinute de poporul bulgar e suficient să arătăm că volumul producţiei industriale bulgare s'a ridicat în 1949 la 237% faţă de nivelul din 1939 iar în anul 1951 urmează să atingă 350%.

VÂLCO CERVENCOV

Numai pentru cine n'a înţeles transformările profunde în viaţa popoarelor eliberate şi larg sprijinite din toate punctele de vedere de Uniunea Sovietică, numai cine n'a sesizat caracterul nou al relaţiilor dintre ţările de democraţie populară, numai aceluia i se pot părea surprinzătoare cifrele de mai sus.

Ele oglindesc puternica bază materială care serveşte desvoltării necontenite a culturii populare şi ridicării standardului de viaţă al oamenilor muncii. Astăzi în R.P. Bulgaria ca şi în celelalte ţări din lagărul socialismului, şomajul este complet lichidat. Îmbunătăţiri radicale în toate domeniile asistenţei publice sunt probate de cifre grăitoare. In 1945, organizaţia „Odihnă şi Cultură" creată pe lângă Consiliul Central al Uniunii Generale a Sindicatelor dispunea de 10 case de odihnă în care puteau să-şi petreacă concediul 2100 persoane. In anul trecut 47.500 muncitori şi-au petrecut concediul în cele 35 case de odihnă şi sanatorii iar anul acesta peste 160.000 oameni ai muncii au beneficiat de posibilitatea de a-şi petrece concediile în casele de odihnă şi sanatoriile sindicatelor. Numai cifrele de mai sus, reprezentând creşterea masivă a salariului social în decursul ultimilor ani, ne dau perspectiva înfăptuirilor realizate în folosul oamenilor muncii.

Ele exemplifică practic rezultatele unei politici de pace îndreptată exclusiv către satisfacerea cerinţelor materiale şi culturale ale maselor prin desvoltarea industrial-agrară a ţării într'un ritm nemaicunoscut, capabil să asigure generaţiilor viitoare o viaţă din ce în ce mai bună.

Tot ceeace ne face să privim cu bucurie şi mândrie legitimă succesele poporului bulgar — comparând mizeria trecutului cu prezentul luminos — este unitatea strânsă care s'a statornicit între ţările noastre vecine şi prietene. Cauza noastră comună, socialismul, este temelia unităţii noastre de acţiune în frontul păcii. Nimeni şi nimic nu poate să oprească astăzi poporul bulgar din marşul său victorios către socialism. Alături de oamenii muncii din R.P. Bulgaria este întreaga lume liberă a socialismului ca şi popoarele oprimate sub jugul robiei capitaliste. De aceea aniversarea eliberării Bulgariei este încă un prilej de a ne întări convingerea în posibilităţile largi pe care le are orice popor, devenit liber şi stăpân pe destinele sale.

Ascultând pe cântăreţii populari

Tineri cântăreţi din diferite regiuni ale ţării execută muzică populară la tot felul de instrumente

Am trăit câteva zile de neuitat... Intocmai ca într'un basm fermecat s'au perindat pe scenele marilor săli din Capitală fetele şi feciorii veniţi de pe întreg întinsul plaiurilor noastre, ca să arate arta lor adevărată, sinceră şi curată.

Va stărui îndelung, în mintea tuturora, somptuozitatea maramelor, a fotelor, cu artă brodate, a brâurilor şi iilor cu râurile lor înflorate.

Am ascultat cântecele cele mai autentice ale poporului, cuceriţi de frumuseţea şi bogăţia lor nepreţuită.

Nimeni nu va putea uita doina cântată din frunză de către Niculae Iova, din Cireşul-Severin, acel cântec ce venea de departe, de peste Jiu, ca o poveste de dor cu mlădieri de ton nemaiauzite, un vers duios ce lăsa — cum spune poetul — „aleanul să te fure".

Şi tot din frunză a cântat Dumitru Popescu, de prin părţile Strehaiei, un cântec românesc de parcă era o vorbă şi care spunea, cu modulaţiile şi intonaţiile-i specifice, aşa, pe înţelesul tuturor inimilor, cum este acolo, „In pădure la Stroeşti".

Cântecele acestea dovedeau că muzica este graiul natural al poporului, cântec în care el şi-a spus, din tot timpul, dorurile şi necazurile, speranţele şi iubirea, toată simţirea lui.

Am ascultat un copilaş, de câţiva anişori numai, care putea cu o pricepere uimitoare, dintr'o trestioară cât o palmă, o *Ciobănească* vioaie, auzită dela un muzicant din satul lui. Era Maxim Constantin, fiu de ţăran sărac din Doljeşti-Bacău, care promite de pe acum (n'are nici cinci ani) să ajungă un muzicant de seamă.

Orice îi este la îndemână omului din popor când e vorba să-şi spună gândul şi dorul în muzică; dela coaja de mesteacăn cu sunetele-i ascuţite, pătrunzătoare, aşa cum le-am auzit la virtuosul cântăreţ Dumitru Văcaru, din Lăloaia-Comăneşti, până la tulnicele ce, de veacuri, îşi încrucişează cântecul lor specific peste plaiuri şi în înaltul munţilor noştri.

Puică Alexandru, din Caloianu-Neamţ, are doar nouă ani, dar este un buciumaş mândru de puterea cu care, la nămiezi, aruncă peste piscuri cântecul lui înaripat. Iar Ilarie Constantin, abia mai răsărit, tot din munţii Neamţului, îţi lămureşte, cu simplitate, cum făureşte el tulnicul din lemn de paltin pe care îl ferecă apoi cu fâşii trase din coajă de mesteacăn.

Dar nu numai cei tineri, ci şi cei vârstnici au venit la această sărbătoare a artei populare, fiecare cu talentul şi ingeniozitatea sa. Aşa de pildă, moş Ion Mihăilă, din Palanca-Bacău, şi-a făurit singur un instrument ce imită cimpoiul — o simplă ţeavă îndoită în care membrana vibratorie (ancia) este făcută din lemn de soc. El cântă anumite cântece bătrâneşti, a căror tradiţie o respectă şi îi e dragă.

Alţi cântăreţi populari, ca Ion Vasilescu, din Argetoaia-Gorj, ne-au adus poezia unor instrumente mai rare, cum e cimpoiul, pe care îl mânuia cu o mare virtuozitate cântând totdeodată şi din gură, cu „strigări" caracteristice pline de voioşie şi de umor, iar Ştefan Arnăutu, din Ilovăţ-Severin, a cântat dintr'un fluer geamăn, realizând o armonie curată şi justă, minunatul cântec „Teiule, frunză rotată".

Un colectiv artistic care ne-a făcut o impresie puternică, deosebită, a fost al celor 19 baci din regiunea Sibiului, dela Jina. Ei au apărut în portul lor dela munte, cu cuşmele înalte şi zeghele miţoase, cântând din fluerele lor ciobăneşti, mai lungi, bătute în acioaie înflorită, între altele o *Invârtită*, cântată pe grupuri, în imitaţii, reluată apoi cu o nebănuită măestrie, în canon. Aceşti muzicanţi populari care fac uneori câte patruzeci de kilometri în munte, spre a putea participa la repetiţii, sunt demni de toată lauda şi admiraţia.

Am stat de vorbă cu mulţi dintre modeştii meşteri ai artei populare. In ochii tuturor lucea bucuria de a se simţi consideraţi, preţuiţi aşa cum merită. Toţi şi-au exprimat recunoştinţa de a fi fost ridicaţi la o viaţă nouă, viaţă pe care numai în regimul de democraţie populară au putut-o afla şi cunoaşte.

Este uriaşe izbânda acestui concurs care, scoţând din adâncuri comorile nesecate de artă populară, le-a adus într'o lumină sărbătorească, făcând din ele bucuria celor mulţi.

J.-V. Pandelescu

Festivalul dat de echipele fruntaşe ale căminelor culturale, în Piaţa Republicii

Mii de oameni ai muncii din Capitală, dornici să cunoască frumuseţile artei noastre populare, au umplut Sâmbătă după amiază Piaţa Republicii, unde echipele care s'au clasat în finala concursului dintre căminele culturale, au prezentat un bogat şi reuşit program artistic.

Incepând dela orele 18 şi până seara târziu, marea piaţă a răsunat de melodiile aduse de fluerasi, cimpoieri şi cântăreţi din toate colţurile ţării, iar reflectoarele au luminat puternic jocurile avântate

(Continuare in pag. 4-a)

INSEMNĂRI

ALTFEL DE ANTICARIAT

Pe domnişoara Miţi n'o mai văzusem de nu ţin minte. Poate de când mi-a vândut colo, la prăvălia celor doi librari cu cai de curse, un roman de Jean Cocteau „Les enfants terribles", carte tipărită cu slove de-o şchioapă şi câmpuri de hârtie albe, puse la teasc numai pentru goana după bani. Cum de'mi mai aduc aminte cuprinsul poveştilor citite în copilărie, şi pentru ce oare din cartea asta stearpă nu mi-a rămas nimic în suflet?... Nimic...

Dar zilele trecute, o aflai pe domnişoara Miţi la o librărie de Stat împresurată ca o cloşcă de băeţaşi şi de fetiţe de şcoală. Dintr'o casetă mică dată cu lac, la o tejghea, plătea copiilor costul manualelor vechi aduse la vânzare. Le cerceta dacă's curate, fără lipsuri, şi le plătea 40% din preţul de pe copertă, pentru ca să le vândă apoi altor şcolari numai cu 10% mai mult. O înlesnire binevenită pentru atâtea pungi modeste, o economie de material şi muncă în producţie, o disciplină nouă pentru şcolari de a-şi ţine în bună stare sculele cu care lucrează, de a avea cultul cărţii.

Şi o desfiinţare a vechei specule anticăreşti.

Până nu cu prea mulţi ani în urmă, a fost în Bucureşti, la răspântia unde bulevardul taie Calea Victoriei, o mare librărie „Universală" a unui fost anticar abia ştiutor de carte. Toate prăvăliile trăgeau obloanul, până şi tutungeriile; numai a lui sta deschisă până târziu noaptea, pentru ca boerii, ieşind de la teatru ori de la vreun bar, să aibă de unde târgui hârtie parfumată pentru nevoi anticărtureşti. Stăpânul însuşi sta la tejghea şi pe lângă el, robii. El făcea negoţ de cărţi noi, dar mai cumpăra şi vechi dacă nu erau murdare. Le vindea drept noi.

Iar mai târziu, când anticarii adăstau în cuştile lor pe cheiul Dâmboviţei lângă rafturile cu cărţi scorojite de soare, am scăpat de la innec un tom uriaş ce şi azi îl mai păstrez: o antologie a literelor franceze începând cu jurământul dela Strasbourg. Anticarul dăduse pe el un preţ de batjocură. Supărat, muşteriul a repezit tomul peste parapetul gârlei; dar întocmai ca o pasăre, el îşi desfăcu scoarţele în vânt ca două aripi şi căzând în apă pluti la vale. Am scoborît în goană cheiul, şi cum cartea căta către uscat, am pescuit-o. Scoarţele ei de pânză odată verzi, azi sunt veştede şi zbârcite ca o murătură răsuflată. Dar înăuntru o comoară de simţiri şi gânduri.

Un gramatic străvechi, Terentianus, a spus că şi cărţile au un destin. Oamenii fac destinul cărţilor. Ele pot ajunge, ca oricare altă marfă, pe mâini de samsari lacomi şi neştiutori; dar şi ca nişte scule de folos obştesc în librăriile de Stat care fac astăzi un anticariat de lumină, nu de'ntuneric.

Ioachim Botez

Desvoltarea impetuoasă a mişcării pentru pace în ţara noastră

De bună seamă că vă amintiţi. Acum un an am participat cu toţii la o mare sărbătoare a oamenilor iubitori de pace din ţara noastră: Congresul comitetelor de luptă pentru pace.

Atunci, prin slova tipărită sau pe calea undelor radiofonice, dacă nu prin viu grai, în sala unde s'au ţinut lucrările Congresului, am aflat cuvintele de salut adresate Congresului de simpli muncitori şi ţărani, ca şi de cărturari şi tehnicieni, fruntaşi între fruntaşi al luptei pentru pace.

Toate rezoluţiile Congresului au prins şi prind viaţă. In dosul acestor rezoluţii sunt miţioanele de oameni iubitori de pace; fiecare dintre ei, la locul lui de muncă, primise cu satisfacţie hotărîrile Congresului.

Se ştie că trăim într'o ţară în care orice aport adus la opera de construcţie economică şi culturală este totodată un aport la întărirea cauzei păcii. Şi câte realizări, câte cărămizi la edificiul pe care-l construim n'au fost puse în anul ce a trecut, peste prevederile noastre.

Spunea acum un an scriitorul sovietic Boris Polevoi: „In timp ce voi, oameni fericiţi şi liberi, care păşiţi pe drumul spre socialism, deschis de marele nostru popor sovietic, vă bucuraţi de fiecare tractor nou, de fiecare măr înflorit, de fiecare şcoală nouă care se deschide şi la care aleargă să înveţe copiii voştri — acolo în Coreea bandiţii americani varsă sângele oamenilor paşnici, omoară ţărani bătrâni care-şi lucrează lanurile de orez, ucid mame care îşi alăptează pruncii".

Cât adevăr grăesc cuvintele marelui scriitor sovietic! Multe victorii ale economiei noastre am sărbătorit noi în acest an. Alte mii de tractoare, batoze, secerători, aparate şi unelte pentru cele mai diverse ramuri industriale s'au produs din plin în ţara noastră. Şcoli noi şi-au deschis larg porţile.

In acest timp briganzii secolului nostru continuă să-şi facă o „glorie" militară din uciderea a cât mai mulţi oameni paşnici din Coreea eroică.

Oamenii iubitori de pace de pe meleagurile noastre şi-au trimis în acest an solii lor la Congresul Mondial al Partizanilor Păcii. Ei au adus acolo la cunoştinţa reprezentanţilor popoarelor întregii lumi dorinţa fierbinte de pace a poporului nostru. Iar în ţară, în fabrici şi pe ogoare, savantul dela microscop ca şi brigadierul din gospodăria colectivă au continuat să muncească pentru întărirea ţării lor.

Citiţi lista celor laureaţi ai Premiului de Stat pentru importantele contribuţii pe care le-au adus la înălţarea economică şi culturală a Republicii noastre. Fiecare din ei este un om care şi-a manifestat de nenumărate ori dorinţa lui de a contribui la apărarea păcii. Indiferent în ce domeniu lucrează, lucrările lor pentru care au fost premiaţi nu prezintă un pericol pentru pacea lumii, ci tocmai un instrument în plus pentru menţinerea ei.

Mulţi din cei ce stau în primele rânduri ale constructorilor României noi sunt membri ai comitetelor de luptă pentru pace din întreprinderile şi instituţiile lor. Comitetele de luptă pentru pace au reuşit să atragă în cadrul lor pe acei care au înţeles că orice om al muncii din ţara noastră are la îndemână posibilitatea de a contribui concret la menţinerea păcii: prin întărirea Patriei lui, factor activ în frontul păcii.

Veştile care sosesc din toate colţurile ţării ne vorbesc că milioane de oameni ai muncii au înţeles acest lucru. Este şi rodul unei activităţi intense a Comitetelor de luptă pentru pace. Acestea îmbină din ce în ce mai strâns munca pentru sporirea producţiei, pentru întărirea Patriei cu cea de lămurire a populaţiei asupra importanţei luptei pentru pace, împotriva planurilor agresive ale războinicilor imperialişti. Dovadă este şi marele număr de semnături strânse la noi în ţară pe Apelul Consiliului Mondial al Păcii. Aproape că nu există om adult care să nu-şi fi pus semnătura lui pe acest Apel.

Comitetele de luptă pentru pace atrag în jurul lor masse tot mai largi de cetăţeni cărora le lămuresc problemele principale ale situaţiei internaţionale de azi şi poziţia fermă pe care o iau forţele păcii în frunte cu Uniunea Sovietică faţă de forţele obscure ale războiului conduse de o haită de lupi cu sediul la Wall-Street.

Puţini, mereu tot mai puţini sunt acei cetăţeni pe care-i lasă indiferenţi acţiunile criminale pe care le comit imperialiştii americano-englezi în diferiteie colţuri ale lumii.

Cuvintele spuse de marele Stalin: „Pacea va fi menţinută şi consolidată dacă popoarele vor lua în propriile lor mâini cauza menţinerii păcii şi o vor apăra până la capăt", călăuzesc în activitatea lor pe partizanii păcii din ţara noastră.

Aurel Ralea

Ochii şi urechile cartierului...

Un model de gazetă cetăţenească de stradă

Pe strada Şerban Vodă, în apropiere de întretăierea cu Bd. Mărăşeşti, se află o mică grădină ca multe altele făcute de curând pe fostele locuri virane sau în locul grămezilor de moloz. In grădiniţă, florile de diferite culori te îmbie să te opreşti o clipă şi să le priveşti. In faţa grădiniţei este o cişmea publică. Mai ales pe căldură, oamenii se opresc, se apleacă deasupra cişmelei şi beau cu nesaţ.

Cişmeaua aceasta are o poveste.

Era prin luna Iunie a acestui an. Incepusesă căldurile. Pe strada Leon Vodă colţ cu Şerban Vodă se află cişmeaua cu pricina. Se scurgeau zilele lui Iunie şi cişmeaua sta tot pe locul ei, dar fără apă. Trecătorii se uitau cu jind. Cum ar mai fi băut apă! Singură, cişmeaua nu putea să rezolve nimic. Trebuia cineva dela ICAS să refacă instalaţia stricată. Dar cei dela ICAS nu veneau. Intr'o bună zi, în gazeta de perete a cartierului care se află în faţa staţiei tramvaiului 12 dela întretăierea Bd. Mărăşeşti cu Şerban Vodă a apărut un articol intitulat „*Pentru ICAS*". Articolul era scris de o gospodină din cartier care arată situaţia în cuvinte simple dar potrivite:

„*Oamenii se opresc, o privesc, îi dau târcoale, apasă pe rozetă, doar, doar prin cine ştie ce miracol apa ar ţâşni, dar degeaba, cişmeaua rămâne mai departe indiferentă la setea chinuitoare a celor din jurul ei*".

Deasupra articolului era pus şi un desen făcut tot de un cetăţean din cartier, Ionel Popescu.

Nu au trecut nici trei zile şi o echipă dela I.C.A.S. a venit să dea drumul la apă. După ce au făcut treaba, s'au prezentat acasă la responsabila gazetei de stradă, Aneta Ştefănescu, şi au anunţat-o că dorinţa cetăţenilor a fost împlinită. Gospodina Aneta Ştefănescu le-a mulţumit în numele cetăţenilor.

Vestea că cişmeaua curge a făcut repede ocolul cartierului, mai ales că cei mai mulţi cetăţeni, în aşteptarea tramvaiului, citesc gazeta de stradă şi sunt la curent cu problemele care preocupă cartierul. Şi curând alţi cetăţeni din cartier au început să prezinte articole. Victoria Chioran şi S. Gluckman au constatat cu prilejul vizei contractelor de închiriere la circumscripţia 13-a că pentru complectarea formularelor, debitantul din incinta circumscripţiei financiare cere câte 20 sau 40 lei pentru fiecare contract. Ar fi fost mai nimerit să existe o masă cu cele necesare pentru scris iar un funcţionar să ajute pe aceia care ori nu se pricep ori nu ştiu carte. La această sesizare Circumscripţia 13-a financiară a răspuns că a luat măsuri împotriva debitantului dresându-i acte de contravenţie, s'a instalat o masă cu cele necesare pentru scris iar funcţionarul dela Biroul de Informaţii va ajuta pe aceia

Radu Negoescu

(Continuare in pag. 4-a)